

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 195/2023-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bez právneho zastúpenia, proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10Ps/5/2022 zo 7. októbra 2022 a uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP 59/2022 z 10. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, ako aj priznať jej finančné zadosťučinenie.
2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutých rozhodnutí vyplýva nasledovný stav veci:
3. Okresný súd napadnutým uznesením vydaným 7. októbra 2022 *ex offi* začal konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľky na základe podnetu prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, ktorý podal v súvislosti so skutočnosťami zistenými z jeho úradnej činnosti pri prešetrovaní trestných oznámení podaných sťažovateľkou.
4. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d), e), f) a h) Občianskeho súdneho poriadku, pretože podľa jej názoru nie sú splnené zákonné podmienky na začatie takého konania, jej zdravotný stav to nevyžaduje a konanie o obmedzenie spôsobilosti niekto chce zneužiť. Popísané skutočnosti považuje za nepravdivé, netrpí žiadnou psychickou

poruchou ani nepožíva omamné látky. Požadovala zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu a zastavenie konania.

5. O tomto odvolaní rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že odmietol odvolanie sťažovateľky podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s odôvodnením, že odvolanie proti uzneseniu o začatí konania nie je prípustné, pretože nepatrí medzi taxatívne vymenované (§ 357 CSP) uznesenia, proti ktorým je možné podať odvolanie. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľke doručené 16. februára 2023. Napadnuté uznesenie okresného súdu tak napriek podaniu odvolania nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Proti napadnutým uzneseniam podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, ktorá je koncipovaná nezrozumiteľne, najmä pokiaľ ide o právnu argumentáciu a dôvody jej podania. Z jej obsahu však možno zistiť, že napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za vecne nesprávne, je toho názoru, že konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony má byť prerušené. Ďalej sťažovateľka tvrdí, že neboli splnené procesné podmienky na začatie konania *ex offi*, preto považuje postup okresného súdu za nesprávny procesný postup, ktorý mal byť napravený v odvolacom konaní krajským súdom, čo sa nestalo. Sťažovateľka sa domnieva, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, a žiada zrušenie napadnutých uznesení a vrátenie vecí okresnému súdu. Požaduje aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého konkrétnu výšku neurčila, a navrhla, aby ju ústavný súd poučil, ako tento návrh uplatňovať. V závere sťažovateľka vyhlásila, že je príčetná, spôsobilá na právne úkony, nepožíva omamné látky ani žiadne lieky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka nesplnenia procesných podmienok pre vydanie napadnutého uznesenia okresného súdu o začatí konania o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, ktorá nevedla k náprave v odvolacom konaní.

III.1. K napadnutému uzneseniu okresného súdu:

8. Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu CSP ani Civilný mimosporový poriadok neustanovuje možnosť podania odvolania, čoho dôsledkom je nadobudnutie jeho právoplatnosti doručením účastníkom konania. Podanie odvolania, ktoré je zo zákona neprípustné, nemá vplyv na plynutie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti, ktorá podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) plynie od právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Uznesenie okresného súdu o začatí konania nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2022 a ústavná sťažnosť bola podaná 13. marca 2023, teda zjavne po lehote 2 mesiacov od jeho právoplatnosti. Ústavný súd preto konštatuje oneskorenosť ústavnej sťažnosti v časti napádajúcej uznesenie okresného súdu a ako takú ju odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

III.2. K napadnutému uzneseniu krajského súdu:

9. Ústavný súd vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Ústavný súd konštantne akceptuje, že otázka posúdenia, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti opravného prostriedku, patrí (v zásade) do výlučnej právomoci všeobecných súdov, a nie do právomoci ústavného súdu (napr. IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 499/2011, IV. ÚS 161/2012, II. ÚS 98/2017), pretože ide o aplikáciu zákona, podústavného práva. Úloha ústavného súdu sa preto aj v posudzovanej veci obmedzuje na posúdenie, či všeobecný súd v napadnutom uznesení dostatočným, a teda ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil svoj záver o neprípustnosti odvolania.

10. Ústavný súd v namietanom uznesení nezistil taký výklad a aplikáciu zákonných predpisov rozhodných pre vec samotnú, ktorými by poprel ich účel a význam a ktoré by mohli vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie. Ide o aplikáciu platného a účinného ustanovenia § 357 CSP v spojení s § 386 písm. c) CSP, ktorá je zrozumiteľne odôvodnená.

11. Ústavný súd preto konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu je z hľadiska jeho zrozumiteľnosti ústavne akceptovateľné, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.3. K nedostatku právneho zastúpenia:

12. Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom nie je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom. Zároveň ani nepožaduje jeho ustanovenie ústavným súdom, ale tvrdí, že túto vadu odstráni na výzvu ústavného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že sťažovateľku na doplnenie plnej moci udelenej zvolenému advokátovi nevyzýval, pretože ani odstránenie tohto nedostatku by vzhľadom na oneskorenosť a zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti nemohlo privodiť pre sťažovateľku priaznivejšie rozhodnutie ústavného súdu. Preto takúto výzvu ústavný súd vyhodnotil ako nevhodnú z hľadiska súdneho konania, ako aj nákladov sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu